

ИЗЪСНЕНІЕ.

а). Това — миръ въ мѣхъ — было обычно-то по-здравленіе тогава у Евдеи-ты: и подъ това нѣма миръ тѣмъ желалъ близкѣмъ всако благополучіе и всако добро. Я тѣка Христоузъ съ тѣмъ дѣмъ жѣ-ладалъ на Апостоли-ты найповече миръ (, сирѣчь ти-шинѣ): за что-то Апостоли-ти сѣ находили въ смѣ-щеніе и въ смѣнѣніе заради Христа и за самы себе-си.

б). Апостоли-ти сѣ ѹстрашили, и находилисѣ въ такава мысль, като че глѣдѣть нѣкой дѣхъ, (привидѣніе): за что-то Христоузъ преминалъ презъ заключенны-ты тамо врата, и исправилсѣ прѣдъ тѣхъ извѣднѣшь.

в). Сирѣчь за что-то ученици-ти знавали, че рѣцѣ-ти и нозѣ-ти Христови были провалены отъ гвоздѣ-та, съ конто бѣ прикованъ на крѣста въ время-то на страданіе-то Мѹ, и нѣмали отъ тѣхъ раны: за това и Христоузъ гы ѹвѣрѣва съ тѣмъ знакове, дано Го познаѣть.

г). Ученици-ти като видѣли и рѣцѣ-ты и нозѣ-ты Мѹ, още немогли отъ голѣмъ радость да сѣ ѹвѣрѣть съвършенно за Него (той ли е, или не е): за това Христоузъ притѣри и това, сирѣчь, попросилъ отъ тѣхъ и дѣтѣе какво дае, за да гы ѹвѣри съвършенно, да познаѣть, че не е нѣкой призракъ (привидѣніе), нѣ е Самый и истинный тѣхъный Учитель.

д). Сирѣчь, тѣка наѹмѣва Христоузъ на ученици-ты и самы-ты си отнапрѣдъ говоримы прѣдъ тѣхъ дѣмы; така и писанїѣ-та, что говорѣть за смѣрть-тѣхъ и възкрѣсенїе-то Мѹ (зри у Мат.д. гл. 16, ст. 21),